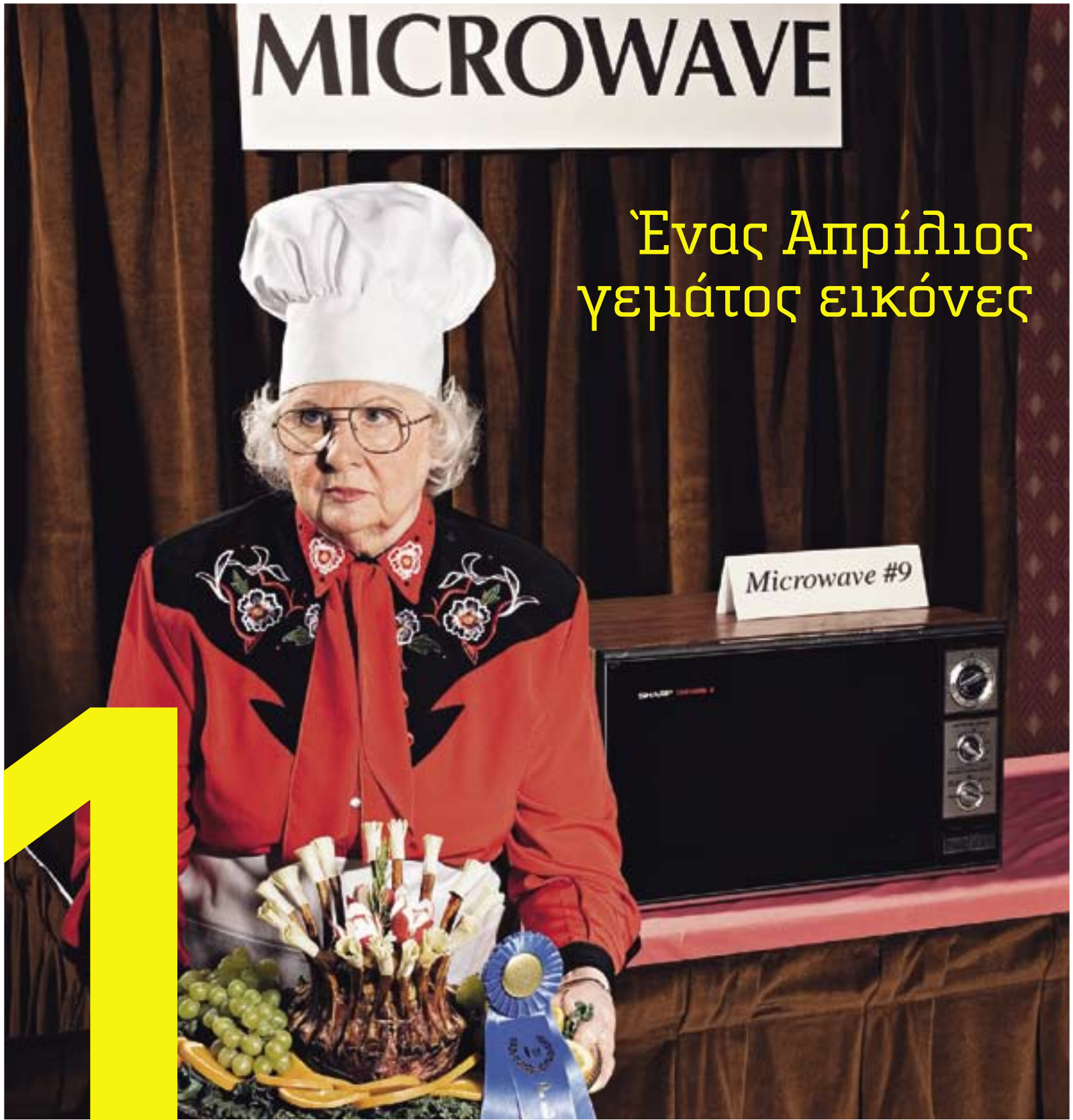

MICROWAVE

Ένας Απρίλιος
γεμάτος εικόνες

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Απρίλιος 2007 • Τεύχος 205

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

Αν πιστέψουμε στις προλήψεις κι αν δεχτούμε ότι το Βερολίνο κάνει το ποδαρικό στα μεγάλα φεστιβάλ, η φετινή χρονιά, τουλάχιστον κινηματογραφικά, δε μπήκε και με τον καλύτερο τρόπο. Και δεν είμαστε οι μόνοι που το πιστεύουμε. Βλέπετε, η πλειοψηφία ελλήνων και κυρίως ξένων κριτικών νομίζω θα συμφωνούσε ότι η φετινή διοργάνωση χαρακτηρίστηκε από τη χρυσή μετριότητα και την απουσία του πολιτικού χρώματος, αυτό που σχεδόν πάντα έδινε το ξεχωριστό στίγμα της Berlinale. Όπως και να το κάνουμε, δεν αρκεί μια ταινία με θέμα την ισραηλινή παρουσία στο Λίβανο όπως το *Beaufort* του Γιόζεφ Σεντάρ που κέρδισε μάλιστα το βραβείο σκηνοθεσίας ή ο Καθοδηγητής του Ρόμπερτ ντε Νίρο για τα έργα της CIA. Ούτε φτάνει να συμπεριλάβεις στο πρόγραμμα το απειλούμενο από την κινεζική λογοκρισία, πλην όμως μετριότατο, *Lost in Beijing*.

Ανάμεσα πάντως στις κατηγορίες που εκτοξεύτηκαν ειδικά φέτος ενάντια στη διεύθυνση του φεστιβάλ, είναι και η μεγάλη προμωδότηση της αγοράς σε βάρος του προγράμματος. Γι' άλλη μια χρονιά είναι αλήθεια ότι ο αριθμός των διαπιστευμένων επαγγελματιών της αγοράς αυξήθηκε και το ίδιο συνέβη με τις «αγοραπωλησίες». Η κατηγορία όμως μας φαίνεται εντελώς άδικη κι ασύνδετη με το πρόγραμμα αφού κανένας δεν ευθύνεται για το διαπιστωμένο πεσμένο επίπεδο των ταινιών, κάτι που φάνηκε και στο Σάντανς και στο Ρότερνταμ που προηγήθηκαν, ούτε για τις αρπακτικές ικανότητες των επερχόμενων Κανών που μάλιστα γιορτάζουν και τα εξηντάχρονά τους.

Ο Ντίτερ Κόσλικ έκανε, όπως θα όφειλε κάθε σοβαρός διευθυντής φεστιβάλ, το παν για να υπερασμυνθεί των επιλογών του, φτάνοντας στο σημείο να υποστηρίξει ότι ακόμη και το ανεκδιήγητο *Bordertown* συμπεριλήφθηκε στο πρόγραμμα ελέω του ανθρωπιστικού θέματος (εξαφανίσεις γυναικών στα σύνορα Μεξικό - ΗΠΑ) και όχι λόγω Τζένιφερ Λόπεζ. Εξίσου τραγική η πιο ελπιδοφόρα αμερικανική επιλογή του διαγωνιστικού *When a Man Falls into the Forrest* του νεαρού Ράιν Έσλιγκ προκάλεσε σταδιακά το άδειασμα της αίθουσας στη δημοσιογραφική προβολή και ελαφρές αποδοκιμασίες στο τέλος. Όπως πολύ σωστά γράφτηκε, το επίσημο

Beaufort

Hallam Foe

Yella

This Filthy World

πρόγραμμα διασώθηκε μόλις προς το τέλος του με ταινίες όπως το *Hallam Foe* του Ντέιβιντ Μακένζι με τον εκπληκτικό Τζέιμι Μπελ στο ρόλο ενός νεαρού που ενηλικιώνεται «παρατηρώντας» τις γυναίκες από μακριά πριν αποφασίσει να τις πλησιάσει αποφασιστικά από κοντά. Ο Μακένζι καθιερώνεται πλέον σε δημιουργό με σταθερή αναφορά, στα όρια της μονομανίας, στο σεξ και ίσως και τη μουσική αφού εδώ παρελαύνει σύσσωμη η σκοτσέζικη ποπ σκηνή. Εξίσου καλά λόγια ακούστηκαν και για το *I served the King of England* του παλαίμαχου Γίρι Μέντζελ γύρω από τις περιπέτειες και την κοινωνική αναρχία ενός τυχοδιώκτη τον περασμένο αιώνα, ένα σχέδιο που ο σπουδαίος σκηνοθέτης πάσχιζε χρόνια να μεταφέρει στο σινεμά.

Η γερμανική άνοιξη δε συνεχίστηκε δυστυχώς και φέτος. Μία από τα ίδια στο υπαρξιακό και ολίγον «μεταφυσικό» *Yella* του εξαιρετικά βαρετού Κρίστιαν Πέτζολντ, απλά καλοφτιαγμένο το *The Counterfeiters* του Στέφαν Ρουζοβίτσκι με θέμα μια αληθινή ιστορία παρακράτης από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Εδώ που τα λέμε πάντως, είναι παράξενο μετά από μια τόσο εντυπωσιακή χρονιά όπως η περσινή να περιμένεις να επαναληφθεί το θαύμα.

Τμήματα όπως το αγαπημένο Φόρουμ δεν έβγαλαν την έκπληξη ή την ανακάλυψη. Με εξαίρεση ίσως το *Eye in The Sky* του Γιάου Νάι-Χο, βοηθού του σπουδαίου Τζόνι Το, ένα καταγιστικό αστυνομικό θρίλερ όπως μόνο στο Χονγκ-Κονγκ ξέρουν να κάνουν. Από τα σημεία των καιρών και ο μεγάλος όγκος των ντοκιμαντέρ που έφτασε να καλύπτει το μισό από το εν λόγω πρόγραμμα. Ντοκιμαντέρ έκλεψαν την παράσταση άλλωστε και στο Πανόραμα όπως η *Miss Gulag* της Μαρία Γιάτσσκοβα, το εξαιρετικό πορτρέτο *Scott Walker-30 Century Man* του Στίβεν Κίτζιακ για τον ακριβοθώρητο πρίγκιπα της κατάθλιψης Σκοτ Γουόκερ και το one man show του «βρωμερού» και βλάσφημου Τζον Γουότερς στο *This Filthy World*.

Όπως και να έχει πάντως δύσκολα φεύγει κανείς από το Βερολίνο δυσαρεστημένος κι αυτό γιατί ανεξαρτήτως φεστιβάλ υπάρχει πάντα γύρω σου αυτή η μοναδική πόλη, χώρια που ο καιρός φέτος μας έκανε καλοσύνες. Κάπως έτσι ίσως εξηγείται και το φετινό ρεκόρ από έλληνες διαπιστευμένους κάθε είδους. Ήμασταν όλοι εκεί και δε νομίζω ότι το μετάνιωσε κανείς τελικά...

του Λευτέρη Αδαμίδη

Βερολίνο 2007

Μέτριο Ποδαρικό

1 ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Απρίλιος 2007 • Τεύχος 205

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ
protoplano@filmfestival.gr

Εκδότης • Δέσποινα Μουζάκη
Διευθυντής • Γιώργος Τούλας
Αρχισυντάκτρια • Τζένη Παυλίδου

Συντάκτες Τεύχους
Λευτέρης Αδαμίδης • Αλέξης Δερμεντζόγλου •
Μελίνα Μελικίδου • Κύα Τζήμου

Αρχικός Σχεδιασμός
Dolphins

Παραγωγή
ΜΟΥΓΚΟΣ - ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Η επωνυμία "Sundance"

Φέτος το Φεστιβάλ του Sundance παρουσίασε στη μικρή και χιονισμένη πόλη του Park City στη Utah, 125 ταινίες μεγάλου μήκους (από 3.287 αιτήσεις) σ' ένα κοινό 52.000 ατόμων, συμπεριλαμβανομένων 1.000 δημοσιογράφων απ' όλο τον κό-

σμο και 900 καλεσμένων από τον κινηματογραφικό χώρο. Δύο ταινίες με λατινοαμερικάνικες ιστορίες, το *Padre Nuestro* του Christopher Zalla, μία ιστορία μεταναστών στη Νέα Υόρκη και το ντοκιμαντέρ του Jason Kohn, *Manda Bala*, που γυρίστηκε στη Βραζιλία, πήραν τα μεγάλα βραβεία του Φεστιβάλ.

Σε γενικές γραμμές οι φετινές ταινίες θεωρήθηκαν μέτριες από τους κριτικούς. Ωστόσο, ξεχώρισαν ορισμένες καλές, όπως το *Snow Angels* του David Gordon Green και το *Strange Culture* της Lynn Hershman. Βέβαια, γι' άλλη μια χρονιά το ίδιο το Φεστιβάλ απασχολεί τον τύπο περισσότερο από το πρόγραμμα του – κάτι που αποδεικνύει ότι έχει δημιουργηθεί μια ισχυρή επωνυμία "Sundance". Κάτω από αυτή την επωνυμία καλύπτεται ακόμα και το γεγονός ότι δεν υπάρχουν πάντα αρκετές ποιοτικές αμερικάνικες ανεξάρτητες ταινίες για να δικαιολογούν μια τόσο μεγάλη εκδήλωση. Φέτος παρατηρήθηκε ακόμη αύξηση των ξένων ταινιών απ' όλο τον κόσμο στο πρόγραμμα, καθώς κι επιλογή ταινιών από εταιρίες που σχετίζονται με τα στούντιο του Χόλιγουντ (specialty divisions). Οι star που έρχονται μαζί μ' αυτές τις ταινίες φέρνουν μαζί τους τα MME, τα οποία βοηθούν να έρθει το κοινό και συνεισφέρουν στην εδραίωση του Φεστιβάλ ως ένα από τα σημαντικότερα παγκοσμίως. Φέτος, παρευρέθηκαν οι Parker Posey, Christine Vachon, Zoe Cassavetes, Kevin Bacon, Sam Rockwell, Lili Taylor, Justin Timberlake, Steve Buscemi, Sienna Miller,

Το Egyptian Theater στο Park City

Ο σκηνοθέτης της ταινίας *Padre Nuestro*, Christopher Zalla

Laura Linney και Philip Seymour Hoffman ανάμεσα σε άλλους.

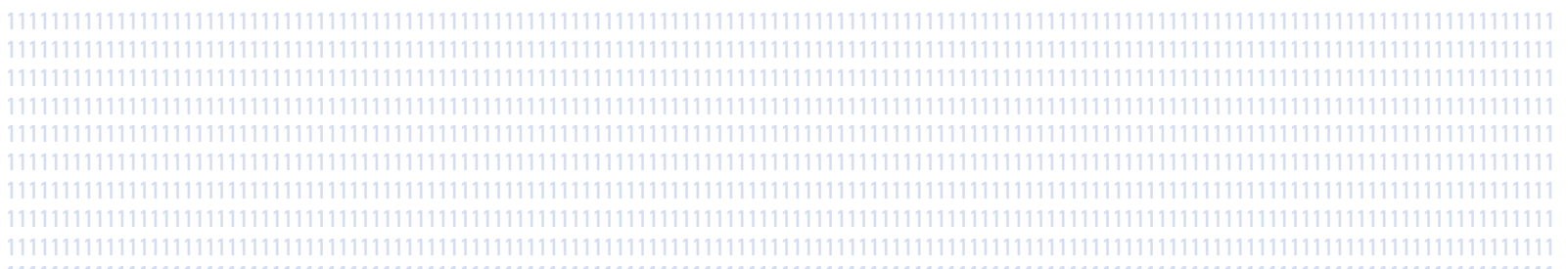
Το Sundance Institute, στο οποίο υπάγεται το Φεστιβάλ, ιδρύθηκε το 1981, και είναι αφιερωμένο «στην ανάδειξη καλλιτεχνών με ανεξάρτητο όραμα και στην προβολή του έργου τους». Η δεκαετία του '80 ήταν μια περίοδος ανάπτυξης του αμερικάνικου ανεξάρτητου κινηματογράφου με την εμφάνιση του νέου, πανκ, «κάνε το μόνος σου» ήθους με τις πρώτες ταινίες του Jim Jarmusch και του Spike Lee. Το μεγάλο άνοιγμα έγινε το 1989 όταν το Σεξ, *Ψέματα* και *Βιντεοταινίες* του Steven Soderbergh, το οποίο παίχτηκε πρώτη φορά στο Sundance, προβλήθηκε με επιτυχία και στις Κάνες, κερδίζοντας μάλιστα το Χρυσό Φοίνικα. Το Sundance κατόρθωσε το εξής: σταδιακά, το Χόλιγουντ άρχισε να πηγαίνει σ' αυτό. Εκείνη την εποχή η κατάσταση ήταν πολύ διαφορετική για τις ανεξάρτητες εταιρίες, οι οποίες προσπαθούσαν να βρουν νέα ταλέντα που θ' αποτελούσαν τον αντίποδα του Χόλιγουντ. Τώρα πλέον, κάποιες από αυτές έχουν γίνει παραρτήματα μεγάλων στούντιο και απλά ψάχνουν για ταινίες με στοιχεία διαφορετικότητας κι εκκεντρικότητας για

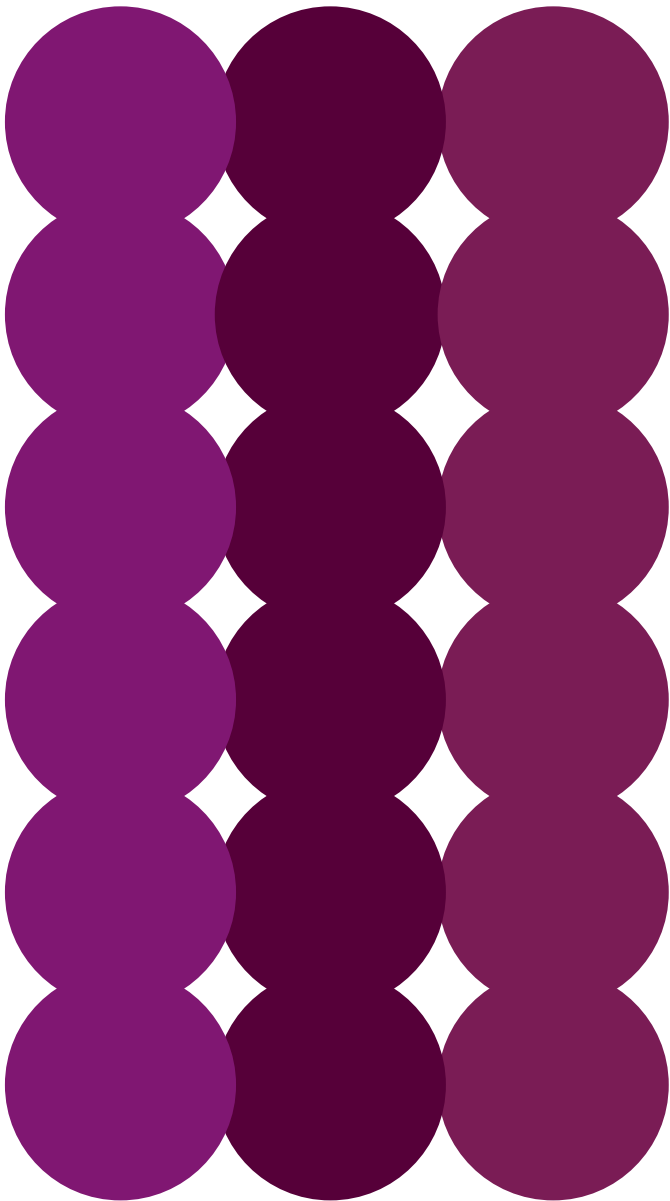
να τις προσθέσουν ως εναλλακτική πρόταση στο κανονικό πρόγραμμα τους.

Είναι αδιαμφισβήτητο πάντως ότι η αποστολή του Sundance να προωθεί ανεξάρτητους κινηματογραφιστές και να τους δίνει μια πλατφόρμα προβολής τους έργου τους, έχει στεφθεί με επιτυχία, έχοντας κατορθώσει να κάνει το περιθωριακό, mainstream. Το Sundance είναι πλέον ένας πολύ μεγάλος μηχανισμός, μέσα στον οποίο μικρές ταινίες, χωρίς διάσημους ηθοποιούς και χωρίς μεγάλες εταιρίες να τις προωθούν, ψάχνουν να βρουν το δρόμο τους για να ξεχωρίσουν.

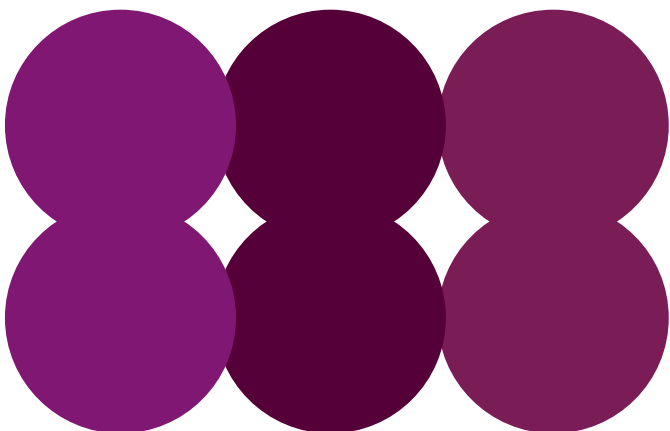
Το Sundance σαφώς όμως, παρέχει την ευκαιρία σε περισσότερες ανεξάρτητες ταινίες να βρουν εταιρία διανομής, καθώς η «ανεξαρτησία» είναι πλέον τρόπος ζωής, μόδα και ταυτόχρονα ένα ταξίδι νοσταλγίας. Κάθε Ιανουάριο, η «υπόσχεση του ανεξάρτητου» αποτελεί μια συλλογική φαντασίωση που κάνει ακόμα και τους πιο καχύποπτους να μη μπορούν ν' αντισταθούν στο Sundance με την ελπίδα ότι θα ανακαλύψουν και πάλι μια ταινία που θα τους αποστομώσει.

της Δέσποινας Μουζάκη

ΕΝΑΣ ΜΥΘΟΣ
19-25 Απριλίου 2007,

Αν μια εικόνα αξίζει όσο χίλιες λέξεις, σε πόσες λέξεις χωράει η Magnum; Σχεδόν δέκα χρόνια μετά από την έκθεση «Magnum Cinema», το θρυλικό πρακτορείο ξανακάνει κλικ στην πόλη, μ' ένα μεγάλο αφιέρωμα για τις διάσημες φωτογραφίες και τους δημιουργούς τους. Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης σε συνεργασία με το Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Βερολίνου και τη ΦωτοΒienalle του Μουσείου Φωτογραφίας, φέρνουν στην Ελλάδα το κινηματογραφικό αφιέρωμα «Magnum in Motion», μία εκδήλωση που παρουσιάστηκε στη φετινή Berlinale.

Αφορμή δίνει η συμπλήρωση 60 χρόνων ζωής του πρακτορείου που έγραψε ιστορία τον περασμένο αιώνα, καταγράφοντας με τρόπο δυναμικό ζωές σε κίνηση, ανθρώπους σε δράση, καθημερινές στιγμές και σπουδαίες προσωπικότητες.

Οι εικόνες κρύβουν λέξεις και κρυφές ιστορίες και μερικές από αυτές φωτίζουν οι ταινίες που συγκεντρώθηκαν στο αφιέρωμα τούτο. Εμβληματικοί δημιουργοί στέκονται μπροστά και πίσω από την κάμερα, αποκαλύπτουν και αποκαλύπτονται μέσα από τη δουλειά τους, σ' ένα ενδιαφέρον διάλογο, γεμάτο από χιλιάδες κλικ, εκλάμψεις φωτός, σκιές και χρώματα. Ταινίες και ντοκιμαντέρ, πολύτιμα ντοκουμέντα από περασμένες εποχές, που αναδεικνύουν τις αξίες και τα οράματα αυτών που έφτιαξαν το Magnum «...μια κοινότητα σκέψης» σύμφωνα και με το όραμα του συνιδρυτή του, Ανρί Καρτιέ Μπρεσόν.

ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ

- Στο **Behind the veil** της Ίβ Άρνολντ ο φακός μας ταξιδεύει στο Ντουμπάι του 1969, όπου ένα νεαρός άντρας ετοιμάζεται να παντρευτεί. Η καλά κρυμμένη Ανατολή, τα γαμήλια έθιμα και η κλειστή ζωή στο χαρέμι φωτίζονται από τη φωτογράφο, τη στιγμή που η Μέση Ανατολή κάνει το πρώτο της άνοιγμα στη Δύση.
- Δεύτερη ταινία της Ίβ Άρνολντ είναι το **Eve and Marilyn**. Όπως μαρτυρά και ο τίτλος της, απεικονίζει την ιδιαίτερη σχέση της με το διάσημο σύμβολο του σεξ. Τα παρασκήνια πίσω από τις θρυλικές πόζες της Μέριλιν Μονρόε, δια χειρός της πιο αγαπημένης της φωτογράφου.
- Στα τέλη της δεκαετίας του '60 η πολιτιστική επανάσταση του Μάο αναδιαμορφώνει την Κίνα και τους ανθρώπους της. Πώς όμως ένας ολόκληρος λαός συμβιβάζει τη μονακτικότητα που τον διακρίνει και τις οικογενειακές παραδόσεις αιώνων με τις μαρξιστικές επιταγές της συλλογικής δράσης; Ο Ρενέ Μπουρί και ο φακός του προσπαθούν να δώσουν απαντήσεις στο **The two faces of China**.

ΣΕ ΚΙΝΗΣΗ
ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

- Χαρισματικός, ταλαντούχος, ριψοκίνδυνος, μπον βιβέρ, ο περιώνυμος ιδρυτής της Magnum Ρόμπερτ Κάπα αποκαλύπτεται μέσα από το ντοκιμαντέρ – πορτρέτο της Αν Μέικις **Robert Capa: In love and war**. Close up στη γοητεία του μεγάλου φωτογράφου, τη σημαντικότητα της δουλειάς του και τα ιδανικά που τον ενέπνευσαν.
- Από τους στόχους των όπλων, στους στόχους ζωής: μια ομάδα από νέα κορίτσια τα δίνουν όλα για να γίνουν μαζορέτες σ' ένα κολέγιο του Τέξας. Ο Έλιοτ Έργουιτ απεικονίζει στα γεμάτα από μαύρο χιούμορ 26 λεπτά που διαρκεί το **Beauty knows no pain** σκληρά

της Μελίνας Μελικίδου

της Κύας Τζήμου

Η ΑΝΟΙΞΗ ΤΟΥ ΣΛΟΒΑΚΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

26 Απριλίου – 2 Μαΐου 2007, ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

Από τότε πολύ νερό κύλησε στο αυλάκι και οι πολιτικές, κοινωνικές, εδαφικές, αλλά και κινηματογραφικές εξελίξεις στην περιοχή τελειωμό δεν είχαν. Η εντόπια παραγωγή δεν ξεκίνησε παρά μόνο μετά τη δημιουργία της Τσεχο-Σλοβακίας (εξελίχτηκε σε ενωμένη Τσεχοσλοβακία το 1920) το 1918. Τα περισσότερα φιλμ έκτοτε γυρίζονται στην Πράγα, στα τσέχικα (πράγμα που δεν πολυενοχλεί κανέναν, μια και οι γλώσσες των δυο λαών μοιάζουν πολύ), παρά τη συμμετοχή πολλών Σλοβάκων σ' αυτές. Η αναλογία τσέχικων και σλοβάκικων ταινιών ήταν 30-50 προς μία το χρόνο. Η κατάσταση συνεχίστηκε μέχρι τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο και την περίοδο 1938-1945 που η Σλοβακία ανακηρύχτηκε ανεξάρτητη δημοκρατία και σύμμαχος της Γερμανίας. Μετά το τέλος του πολέμου, η κομμουνιστική κυβέρνηση της ομοσπονδιακής πλέον Τσεχοσλοβακίας κρατικοποίησε τα περισσότερα κινηματογραφικά στούντιο και το ύφος των ταινιών ακολούθησε το ρωσικό ρεαλισμό κάτω από τον αυστηρό ιδεολογικό έλεγχο της Μητέρας Ρωσίας. Μια σύντομη περίοδος πτώσης του κομμουνιστι-

κού ελέγχου στο κράτος επέτρεψε και στους Σλοβάκους κινηματογραφιστές μια συνεργασία με τους avant garde συναδέλφους τους της Ευρώπης.

Η Τσεχοσλοβακία (1945 -1989) γνώρισε το peak της κινηματογραφικής της φήμης με το *Μαγαζάκι της Κεντρικής Οδού* και το όσκαρ ξενόγλωσσας ταινίας το 1965. Παρ' ότι η ταινία έμεινε στο μυαλό μας σαν τσέχικη παραγωγή, όπως ήταν άλλωστε, οι περισσότεροι συντελεστές της ταινίας, αλλά και ο τόπος των γυρισμάτων ανήκουν στην παραγκωνισμένη Σλοβακία. Η μίνι αυτή αναγέννηση τερματίστηκε με τη σοβιετική εισβολή του 1968.

Παρά τις τρομερές επιπτώσεις στην κοινωνία, η κινηματογραφική παραγωγή αυξάνεται στις 8-12 ταινίες το χρόνο. Το στυλ είναι ποιητικό με βουκολική θεματική. Μετά το 1989, οπότε και κατέρρευσαν τα κομμουνιστικά καθεστώτα με αποτέλεσμα να αλλάξει άρδην ο ευρωπαϊκός χάρτης, η Σλοβακία ανεξαρτητοποιήθηκε το 1992. Με τον επίσημο διαχωρισμό των δύο εθνών, όμως, τα κράτη διεκδίκησαν την ανεξαρτησία τους στον πολιτικοκοινωνικό, αλλά και πολιτιστικό χάρτη. Ο σλοβάκικος κινηματογράφος στις αρχές της δεκαετίας του '90 βρέθηκε κι αυτός να διεκδικεί την ταυτότητά του. Παρ' όλα αυτά οι συνεργασίες Τσέχων και Σλοβάκων συνεχίστηκαν στην κινηματογραφική παραγωγή, με σύμπτωση κι επιτυχία. Το ρεύμα των αλλαγών, βέβαια, συμπιέρισε την κοινωνικοοικονομική κατάσταση της χώρας και η κινηματογραφική παραγωγή συρρικνώθηκε από τις 8 στις 2 - 3 ταινίες το χρόνο και η κινηματογραφία της χώρας παρέμεινε περιχαρακωμένη στα σύνορά της και άγνωστη. Η θεματολογία ακολουθεί δυο γραμμές: ταινίες αστυνομικού περιεχομένου με σκοπό την εμπορική επιτυχία κι άλλες που υπηρετούν τις αρχές του νατουραλισμού και την «επιστροφή στη φύση». Το πρώτο άνοιγμα στον κόσμο έγινε το 1995 με την ταινία *Ο Κήπος* του Martin Sulik, η οποία προβλήθηκε σε διεθνή φεστιβάλ όπως του Κάρλοβι Βάρι και του Τορίνο και απέσπασε βραβεία καλύτερης ταινίας, σκηνοθεσίας και κριτικών. Την ίδια εποχή, αποφοιτά από την Ανωτάτη Σχολή Τεχνών της Σλοβακίας μια νέα γενιά σκηνοθε-

τών που προσφέρουν νέο αίμα στην καλλιτεχνική παραγωγή.

Η θεματολογία του σλοβάκικου κινηματογράφου σήμερα δεν ασχολείται με θέματα από το κομμουνιστικό παρελθόν της χώρας, αλλά συγχρονίζεται με τα ρεύματα και την προβληματική που απασχολεί τις κινηματογραφίες της Κεντρικής Ευρώπης, προσπαθώντας να προσαρμοστεί ανάμεσα στον ορθολογισμό και την ατομικότητα της Δύσης από τη μία και τον άκρατο συναισθηματισμό της Ανατολής από την άλλη.

ΑΛΛΟΙ ΚΟΣΜΟΙ / Iné svety (2006)
του Marko Škop

Το ντοκιμαντέρ παρακολουθεί την πορεία της παγκοσμιοποίησης και πώς επηρεάζει τη ζωή των Σαρισινών. Το Σάρις είναι μια περιοχή στα σύνορα μεταξύ Ανατολικής και Δυτικής Ευρώπης, στους πρόποδες των ανατολικών Καρπαθίων. Οι κάτοικοι της περιοχής του Σάρις αποκαλούνται συχνά «τρελοί Ανατολίτες». Η ταινία «επισκέπτεται» έξι από αυτούς, στα πέρατα του «παγκοσμιοποιημένου» κόσμου.

ΑΠΟΔΡΑΣΗ ΣΤΗ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ / Útek do Budína (2002)
του Miloslav Luther

Πορτρέτο μιας εποχής και μιας οικογένειας, μέσα από την ερωτική ιστορία της Γιάνα και του Τόμας, μιας Τσέχας και ενός Σλοβάκου. Η ταινία μιλάει για τα πάθη, τις ήττες και την απογοήτευση των ηρώων που ζουν στην Πράγα, τη Σλοβακία, τη Βουδαπέστη και τη Βιέννη, σ' ένα περίγυρο που γνωρίζει μεγάλες κοινωνικές, οικονομικές και πολιτικές αλλαγές.

ΒΑΝΑΥΣΗ ΧΑΡΑ / Kruté radosti (2002)
του Juraj Nvota

Στη δεκαετία του 1930, μια νεαρή κοπέλα ζει με τον φιλόδοξο πατέρα της, σε μια απλή και γραφική τοποθεσία, φαινομενικά μακριά από τον κόσμο και τις μεγάλες ιστορικές, πολιτικές και κοινωνικές αλλαγές. Η άφιξη ενός ανεπιθύμητου άντρα σημαδεύει τη δύσκολη καθημερινότητα αυτής της επαρχιακής κοινωνίας.

Peter Whitehead:

Ονειρεύομαι άρα υπάρχω, αμφιβάλλω άρα κινηματογραφώ

12-18 Απριλίου 2007,
ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

Υπήρξε ένας από τους σημαντικότερους avant garde Βρετανούς κινηματογραφιστές της δεκαετίας του '60. Η δουλειά του έχει χαρακτηριστεί ως απaráμιλλο ντοκουμέντο της επαναστατικής αντι-κουλτούρας των '60s, αφού κατέγραψε με πειραματική διάθεση το πνεύμα της εποχής, ενώ έγινε γνωστός και για τα «εναλλακτικά» μουσικά βίντεο κλιπ και τις ταινίες του για μουσικά γκρουπ όπως οι Rolling Stones, οι Pink Floyd και οι Led Zeppelin. Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης συστήνει στο κοινό, για πρώτη φορά στην Ελλάδα, τον σκηνοθέτη Πίτερ Γουάιτχεντ μέσα από ένα σημαντικό αφιέρωμα στο έργο του.

Κάθε γνωριμία με τον Peter Whitehead νομίζω πως είναι επιβεβλημένο να ξεκινά με την παραλλαγμένη «βιβλική» φράση «στην αρχή ήταν η εικόνα». Την υπηρέτησε πιστά όσο λίγοι. Η διαρκής καταγραφή της πραγματικότητας υπήρξε το μεγάλο πάθος του, σε σημείο εμμονής, φτάνοντας στο σημείο, όπως έχει πει, «να μη ζω παρά μόνο ότι κινηματογραφώ». Αυτή έμελλε να τον «παγιδέψει» στην εικόνα του δανδή σκηνοθέτη που χάρισε στην αιωνιότητα την pop έκρηξη του Λονδίνου της δεκαετίας του '60.

Σίγουρα πάντως δε θα τον χαρακτήριζε κανείς έναν απλό σκηνοθέτη ντοκιμαντέρ αν και πολλοί «ακαδημαϊκοί» τον θεωρούν από τους σημαντικότερους εκπροσώπους του cinema vérité στη Βρετανία. Η ετικέτα πάλι του avant-garde δημιουργού από άλλους θεωρητικούς βαραίνει ελιτίστικα σ' ένα έργο αφοπλιστικά άμεσο και βιωματικό. Ο Peter Whitehead υπήρξε ίσως πάνω απ' όλα ένα γνήσιο παιδί της δεκαετίας του '60, ένας μέγας σινεφίλ (μετέφρασε δεκάδες σενάρια, λάτρευε τον Γκοντάρ), ένας θιασώτης της ανατροφής και της αμφισβήτησης που πίστεψε ότι κάνοντας ταινίες άλλαζε τον κόσμο και που στα σίγουρα κατάφερε να τον αιχμαλωτίσει στις αντιφάσεις του όσο λίγοι.

Όλα ξεκίνησαν όταν το 1965 μετά από μια γνωριμία με τον Allen Ginsberg, τον ποιητή του «Ουρλιαχτού», αποφάσισε να κινηματογραφήσει στο Wholly Communion τις απαγγελίες της αφρόκρεμας των beat ποιητών μπροστά σε 7000 κόσμο στο Royal Albert Hall. Στα γυρίσματα μάλιστα η ηχητική μπάνατ χάθηκε και ο Whitehead μόνταρε την εικόνα με τον ήχο από την ραδιοφωνική μετάδοση του BBC. Από εδώ θα γεννηθεί η ιδέα να μοντάρει ασύγχρονα τον ήχο από την εικόνα, μια τεχνική που εξελίχτηκε σε σήμα κατατεθέν του. Η επιτυχία του Wholly Communion θα τον φέρει σε επαφή με τους Rolling Stones οι οποίοι θα του προτείνουν την καταγραφή της τουρνέ τους στην Ιρλανδία στο Charlie is My Darling και την περίφημη drag εμφάνισή τους ντυμένοι... νοσοκόμες για το Have you Seen your Mother Baby, ενώ μέσα από μια βραδινή τηλεφωνική συνομιλία με τον Jagger θα γεννηθεί η ιδέα για το κλιπ του We Love you. Τις παραμονές της δίκης του συγκροτήματος για κατοχή μαριχουάνας, ο Whitehead είχε την έμπνευση να «ντύσει» τον Mick Jagger ως Oscar Wilde και να τον βάλει να απολογείται στο δικαστήριο. Η μετάδοση απαγορεύτηκε, οι Stones αθώωθηκαν, ο μύθος του Whitehead μεγάλωσε.

Ακολούθησε η πρόσκληση του Peter Brook να παρακολουθήσει τις πρόβες για το ανέβασμα του αντιπολεμικού US από το Royal Shakespeare Company που οδήγησαν στο μπρεχτικό Benefit of the Doubt και κυρίως μια σειρά από πειραματικά μουσικά promo για την αφρόκρεμα της pop και rock σκηνής, ανοίγοντας το δρόμο γι' αυτό που θα ονομαστεί αργότερα video clip. Ανάμεσά τους ονόματα όπως οι Pink Floyd, οι Beach Boys που θα του εμπιστευτούν τις εμφανίσεις τους στο Λονδίνο και αργότερα οι Led Zeppelin.

ΤΟ «ΑΝΟΙΚΕΙΟ» ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

27-29 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2007, ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

Η σχέση ψυχανάλυσης και κινηματογράφου είναι βέβαια πολύ παλιά, με την ψυχαναλυτική σκέψη να έχει επηρεάσει βαθιά τον τρόπο με τον οποίο οι θεωρητικοί του κινηματογράφου αναλύουν τα νοήματα, τη γλώσσα του κινηματογράφου καθώς και την σχέση του θεατή με τα δρώμενα στην οθόνη. Όπως με όλες τις μορφές τέχνης, όταν μελετάμε τις ταινίες μελετάμε τους εαυτούς μας. Το θέμα με το οποίο ασχολείται το αφιέρωμα είναι το Ανοίκειο (uncanny), μια πολυσήμαντη έννοια που έχει απασχολήσει την φιλοσοφία, την πολιτική, την λογοτεχνία και το σινεμά, ενώ βρίσκεται στο προσκήνιο της σύγχρονης ψυχαναλυτικής σκέψης.

Το Ανοίκειο φοβίζει, προκαλεί άγχος, τρόμο και αβεβαιότητα, προκύπτει από μια εμπειρία παράδοξου, αποξένωσης. Η ιδιαιτερότητα του όμως συνίσταται σε μια περίεργη ανάμειξη του με μια οικεία αίσθηση, σαν κάτι που έπρεπε να μείνει μυστικό και κρυμμένο να έχει έρθει στο φως. Το Ανοίκειο μπορεί να είναι μακάβριο, τρομερό όπως ο θάνατος, τα πτώματα, οι ζωντανοί νεκροί, αλλά μπορεί να κρύβεται πίσω από κάτι παράδοξα όμορφο, ή να μας θυμίζει μυστηριωδώς κάτι όπως το δέjà vu. Ανοίκεια είναι η τρέλα, ακριβώς γιατί βλέπουμε σ' αυτή το έργο δυνάμεων που δεν έχουμε υποψιαστεί ότι υπάρχουν μέσα μας αλλά ταυτόχρονα έχουμε μια ασαφή επίγνωση της παρουσίας τους σε μια απόμακρη γωνιά της ψυχής μας.

Όπως η αληθινή τέχνη, μας φέρνει αντιμέτωπους με την απώλεια και την θλίψη αναπαριστώντας την, έτσι και η ψυχανάλυση καθώς προσπαθεί να συλλάβει και να δώσει μορφή στο αμορφοποίητο μέσω του λόγου, συναντιέται αναπόφευκτα με το Ανοίκειο, αναμετρείται με τον φόβο, αβέβαιη πάντα για το πού αρχίζει και πού τελειώνει το μονοπάτι που ακολουθεί, μια διεργασία όμως που ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα, οδηγεί σε μια αληθινά δημιουργική ζωή.

Οι κινηματογραφικές προβολές θα παισιωθούν από εισηγήσεις και πάνελ ομιλητών - ψυχιάτρων,

ψυχολόγων, διδασκόντων και καθηγητών του Α.Π.Θ.- που θα αναλύσουν την πολύπλοκη και πολυσήμαντη σχέση της αίσθησης του ανοίκειου και της κινηματογραφικής εικόνας.

Το πάνελ αποτελούν οι: **Κασσιανή Φελέκη**, Ψυχίατρος - Μέλος της Β.Ψ.Ε., **Εύα Στεφανή**, Σκηνοθέτις - Λέκτορας του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών, **Ιωάννα Ιεροδιακόνου**, Επίκουρη Καθηγήτρια Ψυχιατρικής - Ψυχανάλυσης και Μέλος της Β.Ψ.Ε., **Ρουθ Parkin-Γουελά**, Καθηγήτρια του Τμήματος Αγγλικής Λογοτεχνίας και Πολιτισμού του Α.Π.Θ., **Άννα Ιωάννου**, Ψυχολόγος - Μέλος της Β.Ψ.Ε., **Χριστίνα Αδάμου**, Διδάσκουσα του Τμήματος Κινηματογράφου του Α.Π.Θ., **Αντουανέτα Αγγελίδη**, Σκηνοθέτις & Διδάσκουσα του Τμήματος Κινηματογράφου του Α.Π.Θ., **Σώτη Τριανταφύλλου** Συγγραφέας & Κριτικός Κινηματογράφου, **Φανή Τριανταφύλλου**, Ψυχίατρος - Μέλος

Με αφορμή τον εορτασμό για τα 150 χρόνια από τη γέννηση του Φρόνιτ, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης σε συνεργασία με την Βορειοελλαδική Ψυχαναλυτική Εταιρεία και με την υποστήριξη του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης διοργανώνει ένα τριήμερο αφιέρωμα προβολών και συζητήσεων με τίτλο «Το 'Ανοίκειο' στον Κινηματογράφο», με ταινίες που προσεγγίζουν, μέσω της αμφίσημης ιδιότητας της εικόνας, αυτή τη θεματική.

της Β.Ψ.Ε., **Παναγιώτης Δόικος**, Λέκτορας στο Τμήμα Φιλοσοφίας του Α.Π.Θ., **Θέμης Κατρίος**, Ψυχίατρος - Πρόεδρος της Β.Ψ.Ε.

ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ

- **Ο Καθρέφτης (1975)**: το αυτοβιογραφικό αριστούργημα του Αντρέι Ταρκόφσκι, ένα οπτικό καλειδοσκοπικό ποίημα πάνω στην παιδική ηλικία, τη μνήμη κι έναν αιώνα ρωσικής Ιστορίας.
- **Η Λάμψη (1962)**: Ο Στάνλεϊ Κιούμπρικ και η μηχανική της τρέλας σε μια επική ταινία σύγχρονου γοτθικού τρόμου, βασισμένη ελαφριά στο ομώνυμο βιβλίο του Στήβεν Κινγκ.
- **Φρανκεστάιν (1931)**: η πιο διάσημη ταινία τρόμου όλων των εποχών για το πιο μυθικό πλάσμα της κινηματογραφικής φαντασίας. Από τον Βρετανό σκηνοθέτη Τζάιμς Γουέλντ.
- **Η Δίκη (1962)**: το λογοτεχνικό αριστούργημα του Φραντς Κάφκα συναντάει στη μεγάλη οθόνη την κινηματογραφική ιδιοφυΐα του Όρσον Ουέλς.
- **Οι Άλλοι (2001)**: το υποβλητικό ατμοσφαιρικό υπερφυσικό θρίλερ του Ισπανού Αλεχάντρο Αμενάμπαρ. Μια ιστορία φαντασμάτων – κομψοτέχνημα υπαινιγμών και διφορούμενου.
- **Το Στοιχείο του Εγκλήματος (1984)**: το κινηματογραφικό ντεμπούτο του Λαρς Φον Τρίερ, μια παραισθητική νουάρ αλληγορία για τη δυστοπική Ευρώπη.
- **Επιλεγμένα αποσπάσματα από ταινίες του Άλφρεντ Χίτσκοκ**

ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

- **«The singing trophy»** του Grant Lahood: Ένας κυνηγός που πάσχει από εμμονές στην άγρια ζούγκλα της Νέας Ζηλανδίας έρχεται αντιμέτωπος με τη μεγαλύτερη κυνηγετική πρόκληση της ζωής του. Ειδική μνεία στο φεστιβάλ των Κανών (1993).
- **«Eating Sausage»** της Zia Mandivwalla: Ένα σχόλιο πάνω στην απώλεια της πολιτισμικής ταυτότητας με πρωταγωνιστές ένα ζευγάρι Κορεατών μεταναστών στο Ώκλαντ της Αυστραλίας.
- **«No ordinary sun»** του Jonathan Brough: Ένας μοναχικός επιστήμονας κάπου στην Ανταρκτική θα κάνει μια ανακάλυψη που θ' αλλάξει τη ζωή του αλλά και τον κόσμο.

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

Στο πλαίσιο των παράλληλων εκδηλώσεων του Αφιερώματος, πραγματοποιείται έκθεση φωτογραφίας από την φωτογραφική ομάδα STEREOSIS. Οι φωτογραφίες αναφέρονται στην αίσθηση του μη οικείου, ενός χώρου που μπορεί να προκαλεί φόβο και άγχος αλλά ταυτόχρονα μπορεί να παραπέμψει και σε περιοχές του εαυτού μας που συνορεύουν με τη δημιουργικότητα, το παράδοξο και την αβεβαιότητα. Οργάνωση: Νάγια Δούδαλη, Κλινική Ψυχολόγος. Η έκθεση θα διαρκέσει από τις 27 Απριλίου έως και τις 20 Μαΐου.

Η φωτογραφία του εξωφύλλου είναι από τα φετινά International Photography Awards

Τα φλας ανάβουν στον κινηματογράφο Ολύμπιον, από 27 Απριλίου μέχρι 13 Μαΐου 2007, στην έκθεση φωτογραφίας **Best Of Show**, που «ταξιδεύει» στη Θεσσαλονίκη με οδηγό τη μπίρα Pilsner Urquell.

Η Pilsner Urquell, η πρώτη ξανθιά μπίρα στον κόσμο, στο πλαίσιο της χορηγίας του θεσμού IPA (International Photography Awards) και σε συνεργασία με το Μουσείο Φωτογραφίας, φέρνει στη Θεσσαλονίκη τα βραβευμένα έργα 42 φωτογράφων απ' όλο τον κόσμο.

Από το 2006, η Pilsner Urquell στηρίζει την προσπάθεια του IPA, που στόχο έχει να προβάλει τα έργα πολύ μεγάλων φωτογράφων και ν' ανακαλύψει και αναδειξεί νέους φωτογράφους, που ξεχωρίζουν για το ταλέντο, τη φαντασία και την πρωτοπορία τους.

Η φωτογραφία ως σύγχρονη μορφή τέχνης, είναι η μόνη που μπορεί να εκφράσει και ν' απελευθερώσει με τόσο μοναδικό τρόπο το σύγχρονο άνθρωπο. Γι' αυτό, η Pilsner Urquell στηρίζει τη φωτογραφία κι αναδεικνύει τους μικρούς ήρωες που κρύβονται κάθε φορά πίσω από το «μάτι» του φωτογραφικού φακού.

THE LUCY AWARDS

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

5ο χλμ. Ε.Ο. Θεσ/νίκης-Αθηνών, Τ.Κ. 54628
ΤΗΛ. 2310 712600, FAX 2310 712620
e-mail: HUBSKG@taxydromiki.gr

ο καθημερινός σας συνεργάτης

ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Αγ. Δημητρίου 51, Τ.Κ. 546 32
ΤΗΛ. 2310-566321, FAX 2310-566323
e-mail: SDK@taxydromiki.gr

ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ

Γιαννιτσών 134, Τ.Κ. 546 27
ΤΗΛ. 2310-502790, FAX 2310-502613
e-mail: SKO@taxydromiki.gr

ΕΥΚΑΡΠΙΑ

Πολυτεχνείου 59, Τ.Κ. 564 29
ΤΗΛ. 2310-688505, FAX 2310-688400
e-mail: SKE@taxydromiki.gr

ΘΕΡΜΗ

Θ. Κολοκοτρώνη 14, Τ.Κ. 570 01
ΤΗΛ. 2310-466998, FAX 2310-466934
e-mail: SKU@taxydromiki.gr

Ι. ΔΡΑΓΟΥΜΗ

Ι. Δραγουμή 17, Τ.Κ. 546 25
ΤΗΛ. 2310-567464, FAX 2310-502596
e-mail: SKI@taxydromiki.gr

ΚΑΛΟΧΩΡΙ

28ης Οκτωβρίου 84, Τ.Κ. 570 09
ΤΗΛ. 2310-789815, FAX 2310-789810
e-mail: SKZ@taxydromiki.gr

ΚΟΥΦΑΛΙΑ

Εθν. Αντίστασης 56, Τ.Κ. 571 00
ΤΗΛ. 23910-21300, FAX 23910-21301
e-mail: SKK@taxydromiki.gr

ΛΑΓΚΑΔΑΣ

Σ. Τσακιάνη & Μακεδονίας 1, Τ.Κ. 572 00
ΤΗΛ. 23940-20864, FAX 23940-20378
e-mail: SKL@taxydromiki.gr

ΛΕΥΚΟΣ ΠΥΡΓΟΣ

Εθν. Αμύνης 32, Τ.Κ. 546 21
ΤΗΛ. 2310-254663, FAX 2310-254006
e-mail: SKF@taxydromiki.gr

ΜΑΡΤΙΟΥ

Λ. Κ. Καραμανλή 154, Τ.Κ. 542 49
ΤΗΛ. 2310-312527, FAX 2310-317352
e-mail: SKY@taxydromiki.gr

ΝΤΕΠΩ

Γ. Παπανδρέου 51, Τ.Κ. 546 46
ΤΗΛ. 2310-403807, FAX 2310-412451
e-mail: SKN@taxydromiki.gr

ΠΕΡΑΙΑ

Θεσσαλονίκης 56, Τ.Κ. 570 19
ΤΗΛ. 23920-20600, FAX 23920-22730
e-mail: SKP@taxydromiki.gr

ΣΙΝΔΟΣ

Χρυσ. Σμύρνης 5 & Βιζυηνού, Τ.Κ. 574 00
ΤΗΛ. 2310-569380, FAX 2310-569626
e-mail: SKS@taxydromiki.gr

ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗ

28ης Οκτωβρίου 146, Τ.Κ. 564 30
ΤΗΛ. 2310-600230, FAX 2310-587514
e-mail: SKM@taxydromiki.gr

ΤΟΥΜΠΑ

Πατάφη 95 & Υμηττού, Τ.Κ. 544 53
ΤΗΛ. 2310-914847, FAX 2310-953309
e-mail: SKT@taxydromiki.gr

ΑΥΘΗΜΕΡΟΝ

Ιασηνίδου 17, Τ.Κ. 546 35
ΤΗΛ. 2310-281328, FAX 2310-281325
e-mail: SKH@taxydromiki.gr

και άλλα **300**
καταστήματα
σε όλη
την Ελλάδα

ΕΕΤΤ
ΑΜ : 99-149
Γενική Άδεια
Ταχυδρομικών
Υπηρεσιών

ΚΕΝΤΡΙΚΑ: Κηφισού 14 - Αγ. Ιωάννης Ρέντης, Τ.Κ. 182 33
ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 210 48 51 100, **FAX:** 210 48 12 902
www.taxydromiki.gr

γενική
TAXYΔΡΟΜΙΚΗ

CRASHFEST 2007

2ο Φεστιβάλ Νεανικών και Σπουδαστικών Ταινιών 26 – 29 Απριλίου

Πέρασε ήδη ένας χρόνος από το 1ο CRASHFEST (www.crashfest.gr) το οποίο ξεκίνησε σε μια φοιτητική εκδήλωση του Τμήματος Κινηματογράφου της Σχολής Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ. κι «αγκαλιάστηκε» με θέρμη απ' όλη την Ελλάδα, χάρις στις συμμετοχές των νέων, σπουδαστών και μη, που αγαπούν την τέχνη του κινηματογράφου (110 συμμετοχές από 22 Σχολές)

Φέτος, το 2ο CRASHFEST είναι ακόμα μεγαλύτερο. Περισσότερες αίθουσες, καλύτερη ποιότητα συμμετοχών, περισσότερες παράλληλες εκδηλώσεις, καθώς και εκπλήξεις.

Βέβαια αυτό που χαρακτηρίζει ένα πετυχημένο φεστιβάλ δεν είναι ο γιγαντισμός του, αλλά η επίτευξη του αρχικού του στόχου: να καταστεί ένας χώρος γνωριμίας, συνάντησης και ζύμωσης των νέων, επίδοξων, κινηματογραφιστών, να ξεκινήσουν συνεργασίες, να κοινοποιηθούν χρήσιμες πληροφορίες, έτσι ώστε να συμβάλλει και να ενθαρρύνει τη διαδικασία παραγωγής του οπτικοακουστικού προϊόντος.

Το CRASHFEST φιλοδοξεί να γίνει ένας ζωντανός πόλος προβληματισμού για τα ζητήματα της ποιότητας της κινηματογραφικής παιδείας και της κινηματογρα-

φικής δημιουργίας. Γι' αυτό το λόγο, φέτος προσθέσαμε ένα νέο διαγωνισμό, σεναρίου, κι ένα στρογγυλό τραπέζι όπου εκπρόσωποι από σχολές του εξωτερικού θα μας ενημερώσουν για την ποιότητα και το χαρακτήρα των σπουδών στις χώρες από τις οποίες προέρχονται.

Με την αμέριστη συμπαράσταση και υποστήριξη του Υπουργείου Πολιτισμού, του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου, του Δήμου Θεσσαλονίκης, του Μουσείου Κινηματογράφου, του Μορφωτικού Ιδρύματος της ΕΣΗΕΜ-Θ, της Ομοσπονδίας Κινηματογραφικών Λεσχών, του ΙΕΚ Ακμή και σε συνεργασία με τα Seven Video Net και με χορηγούς επικοινωνίας την EPT 3 & το IQ Magazine, ελπίζουμε να ανταποκριθούμε στις αυξημένες προσδοκίες της φετινής διοργάνωσης.

Το επόμενο ραντεβού μας θα είναι τον Απρίλιο, στην επίσημη συνέντευξη τύπου, στην αίθουσα Παύλος Ζάννας του Φεστιβάλ Κινηματογράφου (ενώ στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ θα γίνει η τελετή λήξης και η απονομή των βραβείων), όπου θα ανακοινωθεί αναλυτικά και με λεπτομέρειες το οριστικό πρόγραμμα του 2ου CRASHFEST.

Μπαμπά θα έρθεις;

**GALAXIA
VACATION CLUB**

Ο χρόνος που περνάτε μαζί τους είναι πολύτιμος. Στις διακοπές θέλετε όλα να είναι τέλεια, για να μπορείτε αναπόσπαστοι να κολυμπήσετε, να παίξετε, να κοιμηθείτε αγκαλιά. Ανακαλύψτε το Galaxia Vacation Club του Ομίλου Ν.Δασκαλαντωνάκη. Πολυτελείς σουίτες, πισίνες, εστιατόρια, jacuzzi, water sports, baby sitting, αλλά και δραστηριότητες που απασχολούν ευχαρίστα τα παιδιά.

Μάθετε περισσότερα και κερδίστε ένα μοναδικό τρίμηρο για δύο. Στείλτε sms στο 4220 γράφοντας Galaxia κενό, sms και το όνομά σας. Κάθε μέρα 10 τυχεροί.

Διακοπές αξέχαστες, για πάντα. Πληροφορίες 210 6387500

ΕΠΙΣΗΜΟΣ
ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ

«Κόκκινη κλωστή δεμένη,
στην ανέμη τυλιγμένη,
δώσ' της μπάτσο να γυρίσει,
παραμύθι ν' αρχινήσει. . .»

Η μαγευτική φιγούρα της Μυρτώς Δημητρίου ξετυλίγει το κουβάρι των παραμυθιών, και η κόκκινη κλωστή του, «τύλιξε» πάνω από 2.000 παιδιά που παρακολούθησαν την παράσταση από τον πρώτο κιόλας μήνα!

Το πιλοτικό - αρχικά - πρόγραμμα αγαπήθηκε τόσο από τα παιδιά όσο και από τους εκπαιδευτικούς, γιατί δίνει την ευκαιρία στους θεατές να ταξιδέψουν στον κόσμο της φαντασίας, να μαγευτούν και να παίξουν, έχοντας ταυτόχρονα ένα παιδαγωγικό - εκπαιδευτικό αλλά και ψυχαγωγικό χαρακτήρα!

Οι λιλιπούτειοι θεατές απολαμβάνουν, μαζί με τους συμμαθητές και δασκάλους τους, ένα μαγευτικό ΠΑΡΑΜΥΘΟΔΡΑΜΑ με ανάμεικτες τεχνικές αφήγησης, κουκλοθέατρο, θεατρικού παιχνιδιού, ζωντανής μουσικής. Η πλούσια μουσική υπόκρουση με ποικίλα όργανα (ακορντεόν, κρουστά, πλήκτρα κ.ά.), με την υποστήριξη των λοιπών συντελεστών- κουκλοπαιχτών/ εμπυκωτών, σκορπούν κέφι και χαρά σε μικρούς και μεγάλους. Το δρώμενο διανθίζεται με κινηματογραφικές προβολές, χαρίζοντας ένα ξεχωριστό τόνο στην παράσταση. Χρώμα, ρυθμός, παιχνίδι, γνώση και αγάπη συνοψίζουν την συνταγή αυτού του καινοτόμου προγράμματος.

Η αφήγηση της Μυρτώς Δημητρίου είναι η κλωστή που δένει τα επιμέρους στοιχεία της κάθε παράστασης:

- Το κουκλοθέατρο απ' όπου ξεπροβάλλουν νεράιδες, πεταλούδες, αρλεκίνοι, μάγισσες, πρίγκιπες, βασιλοπούλες και ξωτικά που ταξιδεύουν τα παιδιά στη χώρα των παραμυθιών.
- Τη ζωντανή μουσική υπόκρουση με κρουστά, ακορντεόν, πλήκτρα...
- Τις διάφορες τεχνικές όπως αυτή του μαύρου θεάτρου, του θεατρικού παιχνιδιού, προβολών, κ.α.

Τα παιδιά συμμετέχουν ενεργά παίρνοντας μέρος στο χορό, το τραγούδι και την αφήγηση. Οι μικροί θεατές γίνονται αυτόματα μουσικοί, καθώς τους μοιράζονται κρουστά όργανα, και μέλη μιας μεγάλης χορωδίας όταν χρειαστεί. Έχοντας έμφυτο το μιμητικό ένστικτο, μεταμορφώνονται σε ζώα, πουλιά, αντικείμενα, κύματα της φουρτουνιασμένης θάλασσας, συμμετέχοντας στην αφηγηματική ροή του θεάματος. Τα παιδιά φεύγουν μαγεμένα από την παράσταση και το παραμύθι γίνεται αφορμή για περαιτέρω δημιουργία, γίνεται το έναυσμα για να ζωγραφίσουν, να γράψουν ποιημάτια και τραγουδάκια!

Δύο εναλλακτικές παραστάσεις, **Η νεράιδα και το σπουργίτι** καθώς και **Η Πέτα-Πεταλούδα και ο Ρίκι το Σκουλήκι**, γίνονται κατόπιν συνεννόησης (ραντεβού) με τα σχολεία, στην 200 θέσεων αίθουσα Πάυλος Ζάννας ή στην 400 θέσεων αίθουσα Ολύμπιον, στον κινηματογράφο ΟΛΥΜΠΙΟΝ, μεταξύ των ωρών 10 και 12π.μ. Η διάρκεια της εκδήλωσης είναι περίπου 90'.

Το πρώτο παραμύθι στηρίζεται στη λαϊκή παράδοση κι αναφέρεται στην ιστορία της Νεράιδας, που αφού χάσει το μαγικό της μαντίλι στο δάσος ζητάει τη βοήθεια των ζώων και των πουλιών για να μπορέσει να το ξαναβρεί. Όλοι προσπαθούν να την βοηθήσουν και τελικά ένα πουλάκι το καταφέρνει! Η Νεράιδα χαρούμενη, σαν αντάλλαγμα, πραγματοποιεί τρεις ευχές του μικρού πουλιού, που έχει όνειρο ν' αλλάξει τα φτερά του ώστε να γίνουν πιο φανταχτερά. Μέσα από τις εμπειρίες που ακολουθούν, το πουλάκι καταλαβαίνει ότι πρέπει να στηρίζεται στις δικές του δυνάμεις και ότι ο καθένας μας είναι μοναδικός.

Το δεύτερο έργο είναι **Η Πέτα-Πεταλούδα και ο Ρίκι το Σκουλήκι**. Σε μια σκουληκογειτονιά, μέσα στη γη, ζει ένα μικρό σκουλήκι, που όνειρό του είναι ν' ανεβεί στη γειτονιά των ανθρώπων και να γνωρίσει όλα τα περιεργα και παράξενα πράγματα που έχει ακούσει γι' αυτούς. Εκεί γνωρίζει την Πέτα - Πεταλούδα και της εκμυστηρεύεται το όνειρό του ν' αποκτήσει φτερά. Η Πέτα προθυμοποιείται να τον βοηθήσει και για χάρη του πάει στη Πεταλούδα - Βασίλισσα και ζητάει τη συμβουλή της. Από αυτήν μαθαίνει για τη δύναμη της αγάπης, που είναι κινητήριος όλων των πραγμάτων.

Το ταξίδι όμως στη χώρα της φαντασίας και των παραμυθιών δεν τελειώνει ποτέ! Γι' αυτό σας περιμένουμε να ταξιδέψετε μαζί μας!

*«Κι αν σαν ψέμα όλα μοιάζουν,
κι αν σαν όνειρο φαντάζουν
της καρδιάς τα παραμύθια
κρύβουν πάντα μian αλήθεια...»*

Με μεγάλη επιτυχία συνεχίζεται το καινούριο εκπαιδευτικό πρόγραμμα με τίτλο «Κόκκινη Κλωστή...» που εγκαινίασε φέτος το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, σε συνεργασία με την Ομάδα Τέχνης και Λόγου «Φαντασία» των Ζέτα Στεφάνου - Μυρτώς Δημητρίου, υπό την αιγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού και του Υπουργείου Παιδείας. Το πρόγραμμα, το οποίο πραγματοποιείται από τον Ιανουάριο μέχρι και το Μάιο 2007, απευθύνεται σε προ-νήπια, νήπια και πρώτες τάξεις του δημοτικού και αποτελεί μια μήνση στον κόσμο της φαντασίας με όχημα το παραμυθόδραμα.

Κόκκινη κλωστή...

r Urquell

SOME SEE AN UNPRONOUNCEABLE WORD. SOME SEE...

The Last Word in Beer

In 1842 in the town of Plzen Bohemia our master brewer Joseph Groll created a beer like nothing before. The world's first golden beer. It was known simply as Plzen beer. The word Urquell was added, that literally means 'of the original source'.

Pilsner Urquell is the original golden beer,
end of story.

SEE HOW BEER IS MEANT TO TASTE...